

Redactare: Martin Zick
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Corectură: Mihaela Pogonici
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RYDER, CHLOE

Prințesele din Ponilandia: secretul special / Chloe Ryder; trad. din lb. engleză de Mihaela Pogonici. – Pitești: Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2633-2
I. Pogonici, Mihaela (trad.)
821.111

PRINCESS PONIES series
The Special Secret
Chloe Ryder

Text copyright © Awesome Media and Entertainment Ltd 2013
Illustrations copyright © Jennifer Miles 2013

This translation of *The Special Secret* is published by PARALELA 45 Publishing House by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Copyright © Editura Paralela 45, 2018
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

Prințesele din Ponilandia

Secretul special

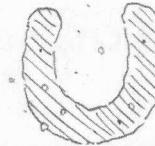

CHLOE RYDER

Traducere din limba engleză de
Mihaela Pogonici

Sidoniei, o mare iubitoare de ponei

Mulțumiri speciale Juliei Sykes

Odată, la revărsatul zorilor, chiar înainte de răsăritul soarelui, doi ponei stăteau într-o curte împărătească și priveau întristăți un zid de piatră.

— Zidul n-a fost gol de când mă știu. Nu-mi vine să cred că au dispărut toate potcoavele. Chiar înainte de Ziua Solstițiului de Vară, spuse armăsarul.

Era un animal chipes, un ponei de culoare arămie, cu picioare puternice și ochi strălucitori, împodobit cu o eșarfă de mătase stacojie.

★ Secretul special ★

Iapa era din rasa palomino, delicată, dar maiestuoasă. Avea robă aurie și coadă de un alb immaculat, care se revărsa ca o cascadă. Necheză ușor:

— Si avem atât de puțin timp la dispoziție ca să le găsim.

Poneii priveau cu amărăciune cum întunericul se destramă și răsare soarele. Iar când prima rază poposi în curtea împărătească, zidul se lumină și ieșiră la iveală urmele rămase acolo unde atârnaseră, până nu de mult, potcoavele de aur.

— Ziua Solstițiului de Vară este cea mai lungă din an, spuse încet armăsarul. E momentul în care potcoavele noastre străvechi își refac energia magică. Dacă nu dăm de urma lor în opt zile, atunci, în amurgul celei de-a opta zile, magia lor seacă și frumoasa noastră insulă o să piară.

Oftă adânc și-si frecă ușor fruntea de fruntea reginei lui.

— Numai un miracol ne mai poate salva, mai spuse el.

Regina își plecă gâtul cu eleganță și diamantele de pe coroana ei sclipiră în lumina zorilor.

— Nu-ți pierde speranța, spuse ea bland. Presimt că miracolul e aproape.

Capitolul 1

Pippa MacDonald stătea la fereastră, într-un turn din castelul Ponelis, și admira panorama întregii insule:

— Cerul e minunat de albastru în dimineața asta!

— În Ponilandia n-are cum să nu fie frumos, se făli prințesa Praf-de-Stele în timp ce și șimpletea panglici roșii în coama lungă și albă.

Ba are cum, dacă nu ne grăbim... își spuse Pippa, însă ținu acest gând pentru sine.

Nu era vina printesei, a șaptea mâncă moștenitoare, că trebuia să arate mereu ireproșabil. Cum nu era vinovată nici de pericolul care pădea Ponilandia.

Cu un oftat ușor, Pippa luă un pieptene și începu să netezească coada prințesei Praf-de-Steile. Era atât de lungă, încât atingea podeaua, și fetița fu nevoită să îngenuncheze ca să ajungă până la capătul ei.

Tot nu-i venea să credă că în timpul vacanței pe care ar fi trebuit să o petreacă împreună cu familia ei fusese adusă în Ponilandia, o insulă fermecată cu ponei vorbitori. Pippa descorește că Ponilandia era în mare primejdie. Cele opt potcoave care țineau insula în viață fuseseră furate de pe zidul străvechi din curtea

☆ Secretul special ☆

castelului. Și dacă nu erau găsite până în Ziua Solstițiului de Vară, pentru ca soarele să le reînnoiască energia, Ponilandia dispărea.

Cu ajutorul prințesei Praf-de-Steile, Pippa reușise să dea de două potcoave, dar până la Solstițiul de Vară rămăseseră numai patru zile și mai aveau de găsit șase potcoave!

Pippa puse pieptenele pe noptieră și făcu un pas înapoi pentru a-și admira munca. Apoi se îmbrăcă și ea cu rochița frumoasă, apărută ca prin farmec pe spătarul scaunului.

— Azi mergem să cercetăm Dealurile Potcoavei?

Studiindu-și imaginea reflectată în oglindă, Praf-de-Steile spuse:

— Dar e Ziua Recoltei. Toți elevii Școlii „Galop“ sunt așteptați pe Pășuni, ca să adune recoltele. Nici eu nu pot lipsi.

— Oh... făcu Pippa dezamăgită.

Chiar dacă Ponilandia era amenințată, părinții lui Praf-de-Stele, regina Rază-de-Lună și regele Stea-de-Foc, erau hotărâti să continue tradițiile insulei, pentru ca supușii lor să nu se alarmeze.

— Ziua Recoltei e super! O să ne distrăm, o încredință printesa. Nu e numai muncă. Partea mea preferată e picnicul, un fel de petrecere cu multe bunătăți. Abia aştept să gust din morcovii rumeniți în ulei de in!

Pippa se gândi puțin:

— Până acum n-am apucat să cercetăm Păsunile.

— Atunci, e perfect! O s-o facem azi, în timp ce dăm o copită de ajutor la strângerea recoltelor!

☆ Secretul special ☆

Pippa nu credea că le va rămâne timp și pentru potcoave, la cât aveau de muncă pe câmp, dar, oricum, era mai bine decât nimic.

— Bine, hai să mergem, spuse ea nerăbdătoare să înceapă.

După un mic dejun luat la repezelă în sala uriașă de mese a castelului Ponelis, Pippa, Praf-de-Stele și toți frații și surorile ei care urmău cursurile Școlii „Galop“ plecară împreună cu doica, doamna Echitațius, spre Păsunii.

— O să te vadă, șopti Pippa.

Se abținea să nu râdă în timp ce Praf-de-Stele imita mersul caraghios al profesoarei.

— Liniște! se răsti doamna Echitațius.

— Vă rog să ne iertați, spuse Pippa.

Fetița se întoarse și privi șirurile de ponei care veneau din toate direcțiile și se îndreptau spre Pășuni. O multime de mânji, cu panglici mov împletite în coamă și în coadă, tropăiau alături de părinții lor.

Praf-de-Stele îi explică:

☆ Secretul special ☆

— Sunt de la grădinița „Galop“. Mânji de grădiniță poartă panglici mov, în timp ce juniorii, așa ca mine, poartă panglici roșii, iar elevii din anii terminali, panglici albastre. Și tu trebuia să fi avut panglici roșii în păr. Când ajungem la Pășuni, îți caut neapărat o panglică.

— Multumesc, spuse Pippa absentă, cu gândul la potcoavele dispărute. Speră să găsească măcar una.

Pe Pășuni era tare greu să găsești ceva. În unele locuri, iarba înaltă trecea de capul fetiței. Parcă înainta printr-o pădure verde-deschis, unduitoare. Dar nu după mult timp, ieșiră din iarba și intrară într-o poiană. Și acolo Pippa văzu mirată o fermă cu o ditamai curtea.

— Glod! necheză Praf-de-Stele!